

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש

תיקוני דור חלק א		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	יא ע"ב	קען-קפב
שני	יב ע"א	קפב-קצא
שלישי	יג ע"ב	קצא-ר
רביעי	יד ע"א	ר-רח
חמישי	טו ע"ב	רח-ריח
שישי	טז ע"א	ריח-רכח
שבת	יז ע"ב	רכח-רלח

לישמועית שיעורי עמוד היומי
- בר"ש"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 345 | פרשת בלק תשפ"ה

יח"ל בעזהש"ת ע"י
בית הזהר "מתוך מדבש" תר. 5315 ירושלים

הינוקא קדישא הרגיש כי לא קראו ק"ש בזמנה

רבי יצחק ורבי יהודה הוו אולי באורחא, מוטו לההוא אתר דכפר סכנין, דהנה תמן רב המנונא סבא, אתארחו באתתא דיליה, דהנה לה ברא חדא זעירא, וכל יומא הנה בבי ספרא, ההוא יומא סליק מבי ספרא ואתא לביתא, חמא לון לאלין חפמיין, אמרה ליה אמיה, קריב לגבי אלין גוברין עלאין, ותרווח מנייהו ברקאן.

קריב לגבייהו, עד לא קריב, אהדר לאחורא, אמר לה לאמיה, לא בעינא לקרבא לגבייהו, דהא יומא דא לא קרו קריאת שמע, והכי אולפי לי, כל מאן דלא קרי קריאת שמע בעונתיה, בנדיי הוא כל ההוא יומא.

שמעו אינון ותוהו, ארימו ידיהו וברכו ליה, אמרו, ודאי הכי הוא, ויומא דא אשתדלנא בהדי חתן וכלה, דלא הנה לון צרכייהו, והו מתאחרן לאזדוגא, ולא הנה בר נש

מתוך מדבש

הינוקא קדישא הרגיש כי לא קראו ק"ש בזמנה

רבי יצחק ורבי יהודה הוו אולי באורחא רבי יצחק ורבי יהודה היו הולכים בדרך, מוטו לההוא אתר דכפר סכנין הגיעו למקום ההוא הנקרא כפר סכנין, דהנה תמן רב המנונא סבא שהיה דר שם רב המנונא סבא, אתארחו באתתא דיליה נתארחו אצל אשתו, כי רב המנונא כפר מת פדלקמן, דהנה לה ברא חדא זעירא שהיה לה בן אחד קטן, וכל יומא הנה בבי ספרא וכל היום היה לומד בבית הספר, ההוא יומא סליק מבי ספרא ואתא לביתא באותו היום יצא מבית הספר ובא לביתו, כי רוח ה' נוססה בו שכיבאו לביתו אורחים חשובים, חמא לון לאלין חפמיין ראה את אלו החכמים, אמרה ליה אמיה, קריב לגבי אלין גוברין עלאין אמרה לו אמו, לך ותתקרב אל אלו האנשים הגדולים, ותרווח מנייהו ברקאן ותרויח ותקבל מהם ברכות.

קריב לגבייהו נתקרב אצלם, עד לא קריב, אהדר לאחורא וטרם שהגיע אליהם, חזר לאחוריו, אמר לה לאמיה, לא בעינא לקרבא לגבייהו אמר הילד לאמו איני רוצה להתקרב אליהם, דהא יומא דא לא קרו קריאת שמע כי היום לא קראו קריאת שמע בזמנה, והכי אולפי לי, כל מאן דלא קרי קריאת שמע בעונתיה וכך למדו אותי, כי כל מי שלא קרא קריאת שמע בזמנה, בנדיי הוא כל ההוא יומא הוא בנדיי כל אותו היום, משום שבטל רמ"ח תבות שבקריאת שמע, נהפך עליו רמ"ח לחר"ם חס ושלום.

שמעו אינון, ותוהו שמעו רבי יצחק ורבי יהודה אלו הדברים, ותמהו על השגת הינוקא, ארימו ידיהו וברכו ליה הרימו את ידם וברכו אותו, אמרו ודאי הכי הוא אמרו ודאי כף הוא שלא קראנו היום קריאת שמע בזמנה, ויומא דא אשתדלנא בהדי חתן וכלה דלא הנה לון צרכייהו לפי שפיוס הנה עסקנו בצרכי

לֹא־שֶׁתִּדְּלָא עַל־יָהּ, וְאֵנָּן אֲשֶׁתִּדְּלָנָא בְּהוּ, וְלֹא קָרִינָן קְרִיאת שְׁמַע בְּעוֹנָתִיהָ, וּמֵאֵן דְּאִתְּעַסֵּק בַּמְצוּה פְּטוּר מִן הַמְצוּה.

אָמְרוּ לִיה, בְּרִי בְּמָה יָדַעְתָּ, אָמַר לָהּ, בְּרִיחָא דְּלִבּוֹשֵׁיכּוֹ יִדְעָנָא, כִּד קָרִיבָנָא לְגַבֵּיכּוֹ, תְּנוּהוּ.

הַחֲכָמִים עַל הַיְנוּקָא: נִדְמָה לָנוּ שֶׁהוּא אֵינוֹ בֶּן אָדָם אֲלָא מְלָאךָ

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִי שְׁמָא דְּאַבוּךָ מֵאֵן הוּא, שְׁתִּיק יְנוּקָא רַגְעָא חָדָא, קָם לְגַבֵּי אִמִּיהָ וְנָשַׁק לָהּ, אָמַר לָהּ, אִמִּי, עַל אַבָּא שְׁאִילוּ לִי אֵלִין חֲכִימִין, אִימָא לֹון, אָמְרָה לִיה אִימִיה, בְּרִי, בְּדַקָּת לָהּ, אָמַר הָא בְּדַקִּית, וְלֹא אֲשַׁכְחִית בְּדַקָּא יָאוּת, לְחִישָׁא לִיה אִמִּיהָ, וְאֶהְדֵּר לְגַבֵּייהָ, אָמַר לָהּ, אַתּוֹן שְׁאַלְתוֹן עַל אַבָּא, וְהָא אֲסִתְּלַק מִעֲלֵמָא, וּבְכָל יוֹמָא דְּחִסְדִּי קִדִּישִׁין אֲזִלִּין בְּאַרְחָא, אִיהוּ טִייעָא אֲבַתְרִייהוּ, וְאִי אַתּוֹן קִדִּישִׁי עַלְיוֹנִין, הֵיךְ לֹא אֲשַׁכְחִיתוֹן לִיה אֲזִיל טִייעָא אֲבַתְרִיכּוֹ.

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

הַחֲכָמִים עַל הַיְנוּקָא: נִדְמָה לָנוּ שֶׁהוּא אֵינוֹ בֶּן אָדָם אֲלָא מְלָאךָ

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה שָׁאֵל מִן הַיְנוּקָא, בְּרִי, שְׁמָא דְּאַבוּךָ מֵאֵן הוּא בְּנִי, שֵׁם אַבִּיךָ מָה הוּא, שְׁתִּיק יְנוּקָא רַגְעָא חָדָא שְׁתַּק הַיְנוּקָא רַגַע אֶחָד, קָם לְגַבֵּי אִמִּיהָ וְנָשַׁק לָהּ קָם וְהִלֵּךְ אֲצֵל אִמּוֹ וְנָשַׁק אוֹתָהּ, אָמַר לָהּ, אִמִּי עַל אַבָּא שְׁאִילוּ לִי אֵלִין חֲכִימִין, אִימָא לֹון, אָמַר לָהּ, אִמִּי, עַל אַבָּא שְׁאִילוּ לִי אֵלִין חֲכִימִים שׁוֹאֵלִים אוֹתִי עַל אַבִּי, הָאִם אָמַר לָהּ, אָמְרָה לִיה אִימִיה, בְּרִי בְּדַקָּת לָהּ אָמְרָה לֹו אִמּוֹ, בְּנִי הָאִם בְּדַקָּת אוֹתָם אִם הֵם רְאוּיִם לָכֵךְ, אָמַר הָא בְּדַקִּית וְלֹא אֲשַׁכְחִית בְּדַקָּא יָאוּת אָמַר לָהּ הֲרִי בְּדַקִּיתִי וְלֹא מְצָאתִי אוֹתָם כְּרָאוּי, לְחִישָׁא לִיה אִמִּיהָ לְחִשָּׁה לֹו אִמּוֹ מָה שְׁלַחְשָׁה, וְאֶהְדֵּר לְגַבֵּייהָ וְחִזּוּר אֲצֵלָם, אָמַר לָהּ אַתּוֹן שְׁאַלְתוֹן עַל אַבָּא אָמַר לָהּ אַתָּם שְׁאַלְתֶּם אוֹתִי עַל אַבִּי, וְהָא אֲסִתְּלַק מִעֲלֵמָא וְהֲרִי כְּכֹר נִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, וּבְכָל יוֹמָא דְּחִסְדִּי קִדִּישִׁין אֲזִלִּין בְּאַרְחָא אִיהוּ טִייעָא אֲבַתְרִייהוּ וּבְכָל יוֹם שְׁחִסְדִּים קְדוּשִׁים הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הוּא הוֹלֵךְ וּמַחְמֵר אַחֲרֵיהֶם וּמַתְּלִינָה עִמָּהֶם, וְאִי אַתּוֹן קִדִּישִׁי עַלְיוֹנִין וְאִם אַתָּם קְדוּשִׁים עַלְיוֹנִים, הֵיךְ לֹא אֲשַׁכְחִיתוֹן לִיה אֲזִיל טִייעָא אֲבַתְרִיכּוֹ אֵיךְ לֹא מְצָאתֶם אוֹתוֹ הוֹלֵךְ וּמַחְמֵר אַחֲרֵיכֶם כְּטִיעָא.

חֲתָן וְכֹלָה שְׁלֹא הָיָה לָהֶם דִּי צָרְפִּים, וְהוּוּ מִתְאַחֲרִין לְאַדְוֹנָא וְהָיָה מִתְאַחֲרִים לְהַדְּוֹג, וְלֹא הָיָה בְּרִי נִשׁ לֹא־שֶׁתִּדְּלָא עַל־יָהּ וְלֹא הָיָה אָדָם אַחֵר שֶׁיַּעֲסֵק בְּעִנְיָנֵיהֶם, וְאֵנָּן אֲשֶׁתִּדְּלָנָא בְּהוּ וְאֵנָּן עֲסָקְנוּ בְּהֶם, וְלֹא קָרִינָן קְרִיאת שְׁמַע בְּעוֹנָתִיהָ לְכֹן לֹא קְרָאנוּ קְרִיאת שְׁמַע בְּזִמְנָהּ, וּמֵאֵן דְּאִתְּעַסֵּק בַּמְצוּה פְּטוּר מִן הַמְצוּה וּמִי שְׁעוֹסֵק בַּמְצוּה פְּטוּר מִן הַמְצוּה (פְּמִנְאָר בְּמִסְכַּת סָפָה דָף כו עמוד ט).

אָמְרוּ לִיה שְׁאֵלוּ אֶת הַיֵּלֶד, בְּרִי, בְּמָה יָדַעְתָּ בְּנִי בְּמָה יָדַעְתָּ שְׁלֹא קְרָאנוּ קְרִיאת שְׁמַע בְּזִמְנָהּ, אָמַר לָהּ הַשִּׁיב לָהֶם, בְּרִיחָא דְּלִבּוֹשֵׁיכּוֹ יִדְעָנָא כִּד קָרִיבָנָא לְגַבֵּיכּוֹ בְּרִיחַ שֶׁל מְלִבּוֹשֵׁיכֶם יָדַעְתִּי כְּשֶׁקְרַבְתִּי אֲלֵיכֶם, תְּנוּהוּ תְּמָהוּ עַל זֶה, וְרַצְהָ לֹוֹמַר בְּרִיחַ לְבּוֹשִׁי נִשְׁמַתָּם הַנֶּעֱשִׂים מִהַמְצוּת, וְעַתָּה הֵיךְ חֹסֵר לָהֶם חֵלֶק הַלְבוּשׁ שֶׁל מְצוּת קְרִיאת שְׁמַע. אִי נִמִּי, כְּשֶׁאָדָם יֵשֵׁן וְנִשְׁמַתּוֹ מִסְתַּלַּק מִגּוּפּוֹ, אֲזַי נִכְנָסִים בְּרַמ"ח אֲבָרָיו רַמ"ח אֲבָרֵי הַקֶּלֶפָה, וְאַחֵר שְׁנִתְעוֹרֵר הָאָדָם מִשְׁנֹתוֹ אֲפִלּוּ שֶׁיַּעֲסֵק בַּתּוֹרָה וּבַמְצוּת, אֵין הַקֶּלֶפָה יוֹצֵאת מִרַמ"ח אֲבָרָיו עַד שֶׁיִּקְרָא קְרִיאת שְׁמַע שֶׁיֵּשׁ בּוֹ רַמ"ח תְּבוּת, לְפִי שֶׁיֵּשׁ בְּקְרִיאת שְׁמַע סְגֻלָּה שְׁכָל תְּבָה שֶׁהוּא קוֹרֵא מִפְּנֵה הַטְּמָאָה מֵאַבְר אֶחָד מִהַרַּמ"ח אֲבָרָיו, וְאֵלּוּ הַתְּנָאִים הֵגֶם שֶׁעֲסָקוּ בַּמְצוּת וְהָיוּ פְּטוּרִים מִקְרִיאת שְׁמַע, אֲבָל אוֹתָהּ הַקֶּלֶפָה לֹא יִצָּאָה מֵאַבְרֵיהֶם, לְכֹן הַיְנוּקָא הַרִיחַ רִיחַ הַקֶּלֶפָה בְּגוּפָם שֶׁהוּא לְבוּשׁ נִשְׁמַתָּם. (דף קפו ע"א, וּבבִיאורֵינוּ כִּרְךְ יג עמ' שפא-שפב)

אָבֶל בְּקִדְמִיתָא חֲמִינָא בְכוּ, וְהִשְׁתָּא חֲמִינָא בְכוּ, דְּאַבָּא לָא חֲמָא חֲמָרָא דְלָא (ס"א דְלִהוּ) טְעִין אֲבִתְרִיהּ, חֲמָרָא לְמִסְבֵּל עוּלָא דְאוּרִייתָא, כִּיּוֹן דְלָא זְכִיתוֹן דְּאַבָּא יִטְעוֹן אֲבִתְרִיכוּ, לָא אִימָא מֵאֵן הוּא אָבָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יִצְחָק, כְּדָדְמִי לָן הָאִי יְנוּקָא לָאו פֶּר נֶשׁ הוּא, אָבֶל, וְהָהוּא יְנוּקָא הָהָא אָמַר מַלִּי דְאוּרִייתָא וְחִדּוּשֵׁי אוּרִייתָא.

אָמְרוּ הֵב וְנִבְרִיךְ, אָמַר לְהוּ יָאוֹת אֲמִרְתוֹן, בְּגִין דְּשָׂמָא קִדִּישָׁא לָא מִתְבָּרַךְ בְּבִרְכָּה דָּא, אָלָא בְּהִזְמָנָה.

בַּעַת מֵאֲכָלוּ שֶׁל אָדָם עוֹמְדִים עָלָיו בַּחוֹת הַקִּדְשָׁה וְלִהְבֵּדִיל בַּחוֹת הַסֵּט"א

פִּתַּח וְאָמַר (תְּהִלִּים ל"ד ב) אֲבִרְכָּה אֶת יְהו"ה בְּכָל עֵת וָגו', וְכִי מַה חֲמָא דְדוּד לִזְמַר אֲבִרְכָּה אֶת יְהו"ה, אָלָא חֲמָא דְדוּד דְּבַעֲי הִזְמָנָה, וְאָמַר אֲבִרְכָּה, בְּגִין דְּבִשְׁעִתָּא דְּכֵר נֶשׁ יְתִיב עַל פְּתוּרָא, שְׂכִינְתָּא קְיַימָא תַּמָּן, וְסִטְרָא אַחְרָא קְיַימָא תַּמָּן, כִּד אֲזַמִּין פֶּר נֶשׁ לְבִרְכָּא

מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

בְּבִרְכָּה דָּא אָלָא בְּהִזְמָנָה לְפִי שְׁהֶשֶׁם הַקְדוּשׁ שֶׁהוּא הַשְּׂכִינָה, אִינוּ מִתְבָּרַךְ בְּבִרְכַּת הַמְזוֹן אָלָא בְּהִזְמָנָה.
(דף קפו ע"ב, ובבאורייתו כרך יג עמ' שפז-שפז)

בַּעַת מֵאֲכָלוּ שֶׁל אָדָם עוֹמְדִים עָלָיו בַּחוֹת הַקִּדְשָׁה וְלִהְבֵּדִיל בַּחוֹת הַסֵּט"א

פִּתַּח וְאָמַר הִינוּקָא אֲבִרְכָּה אֶת יְהו"ה בְּכָל עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי, שְׁאֵל וְכִי מַה חֲמָא דְדוּד לִזְמַר וְכִי מַה רָאָה דְדוּד לִזְמַר אֲבִרְכָּה אֶת יְהו"ה שְׁאֵם הוּא רוּצָה לְבָרַךְ אֶת ה', יֹאמַר בְּרוּךְ ה', וְלִמָּה אָמַר אֲבִרְכָּה, וְהַשִּׁיב אָלָא חֲמָא דְדוּד דְּבַעֲי הִזְמָנָה אָלָא רָאָה דְדוּד שְׂכִינְתָּא הַמְזוֹן צְרִיף הִזְמָנָה, וְאָמַר אֲבִרְכָּה לְכֹן הַקְדָּשִׁים וְאָמַר "אֲבִרְכָּה" שֶׁהוּא לְשׁוֹן הִזְמָנָה, בְּגִין דְּבִשְׁעִתָּא דְּכֵר נֶשׁ יְתִיב עַל פְּתוּרָא לְפִי שְׂבִשְׁעָה שְׂאֵם יוֹשֵׁב עַל הַשְּׁלֶחָן לְאָכַל סְעוּדָתוֹ, שְׂכִינְתָּא קְיַימָא תַּמָּן הַשְּׂכִינָה עוֹמְדָת שָׁם, כִּי יֵשׁ בְּהַמְאָכֵל חֵלֶק הַשְּׂכִינָה שֶׁהוּא הַנִּיצוּצִין קִדִּישִׁין שְׂבִמְאָכֵל הַהוּא, וּמִזָּה נִהְיִיתָ הַשְּׂכִינָה, כִּי עַל יְדֵי כָל מוּצָא פִי ה' יִחִיָּה הָאָדָם (דְּנִיִּס ט ג), וּבְכַח זֶה יַעֲסֹק בַּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת, וְסִטְרָא אַחְרָא קְיַימָא תַּמָּן וְגַם הַסִּטְרָא אַחְרָא עוֹמֵד שָׁם, כִּי יֵשׁ בְּהַמְאָכֵל גַּם צֶדֶק הַקְּלִפָּה שֶׁהוּא הַחֲמֵר וְהַגֵּם שְׂבִמְאָכֵל, שְׂמֻמָּנוּ נִהְיִיתָ הַגּוֹף וְהַחֲמֵר, וּמִזָּה

אָבֶל בְּקִדְמִיתָא חֲמִינָא בְכוּ אָבֶל בַּתְּחִלָּה רִאֲתִי בְכֶם שְׂבִרְכָתֶם בְּיָדִים מְזֻהָמוֹת, וְהִשְׁתָּא חֲמִינָא בְכוּ וְעַתָּה רִאֲתִי בְכֶם שְׁלָא זְכִיתֶם שְׂאֲבִי יַחְמַר אַחֲרֵיכֶם, דְּאַבָּא לָא חֲמָא חֲמָרָא דְלָא טְעִין אֲבִתְרִיהּ כִּי אָבִי אִינוּ רוּצָה חֲמֹר שְׂאִינוּ טוֹעֵן אַחֲרָיו, וּמִפְּרֵשׁ חֲמָרָא לְמִסְבֵּל עוּלָא דְאוּרִייתָא חֲמֹר הַנוּשָׂא עָלָיו תְּלָמִיד חָכֵם הַסּוֹבֵל עָלָיו עֲלָה שֶׁל הַתּוֹרָה, רְצוֹנוֹ לִזְמַר שְׁלָא הִיָּה עוֹד כְּדָבָר הַזֶּה שְׂאֲבִי יִרְאֶה חֲמֹר הַנוּשָׂא תְלָמִיד חָכֵם שְׁלָא יֵלֶךְ אַחֲרָיו כְּדָמוֹת טְעָא, כִּיּוֹן דְלָא זְכִיתוֹן דְּאַבָּא יִטְעוֹן אֲבִתְרִיכוּ כִּיּוֹן שְׁלָא זְכִיתֶם שְׂאֲבִי יִטְעוֹן וַיַּחְמַר אַחֲרֵיכֶם וַיַּחֲלִיב עֲמָכֶם, לָא אִימָא מֵאֵן הוּא אָבָא אִינוּ אֹמֵר לָכֶם מִי הוּא אָבִי.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי יִצְחָק, כְּדָדְמִי לָן הָאִי יְנוּקָא לָאו פֶּר נֶשׁ הוּא נִדְמָה לָנוּ שְׁנָה הִינוּקָא אִינוּ בֶן אָדָם, אָלָא הוּא מִלֵּאף (עֵין מְסַכֵּת שְׁנָה דף קיב עמוד ז וְהַ) לְטוֹן, קָרִי עֲלִיף לִית דִּין צֶר אִינֵשׁ, פֶּרֶשׁ רֶשֶׁ"י אֵלֶּף מִלֵּאף, אָכְלוּ הַחֲבֵרִים, וְהָהוּא יְנוּקָא הָהָא אָמַר מַלִּי דְאוּרִייתָא וְחִדּוּשֵׁי אוּרִייתָא וְזֶה הִינוּקָא הִיָּה אֹמֵר לְפָנֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה וְחִדּוּשֵׁי תוֹרָה.

אָמְרוּ הֵב וְנִבְרִיךְ תָּן לָנוּ כּוֹס זֵין וְנִבְרִיךְ עָלָיו בְּרַכַּת הַמְזוֹן, אָמַר לְהוּ, יָאוֹת אֲמִרְתוֹן אָמַר לְהֶם יְפָה אֲמִרְתֶּם "הֵב וְנִבְרִיךְ", בְּגִין דְּשָׂמָא קִדִּישָׁא לָא מִתְבָּרַךְ

לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שְׂכִינְתָא אַתְתָּקְנַת (נ"א בְּהִזְמְנָה דָּא) לְגַבִּי עֵילָא לְקַבְּלָא בְּרַכָּאן, וְסִטְרָא אַחְרָא אַתְפְּיָא, (נ"א, וְאִיהִי אַתְתָּקְנַת בְּבִרְכָתָא לְגַבִּי עֵילָא, וְסִטְרָא אַחְרָא לָאו אִיהוּ בְּכֻלָּא), וְאִי לָא אֲזַמִּין בַּר נֶשׁ לְבִרְכָּא לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, סִטְרָא אַחְרָא שׁוּמַעַ וּמְכַשְׁפָּשׂא לְמַהוּי לִיה חוּלְקָא בְּהִיא בְּרַכָּה.

וְאִי תִימָא בְּשָׂאָר בְּרַכָּאן אַמַּאי לָא אֵית הִזְמְנָה, אֵלָא הֵהוּא מְלָה דְּבִרְכָּה דְּקָא מְבָרְכִין עֲלָהּ, אִיהוּ הִזְמְנָה.

מתוק מדבש

כְּשֶׁאֲכֹלוּ שְׁלֹשָׁה כְּאֶחָד, אִזּוּ הוּא חוֹזֵר וּמְכַנִּים אֶת הַנִּיצוּצִין שֶׁנִּתְבָּרְרוּ כְּכֹר בֵּיד הַקְּלִפָּה, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא דוֹחֵק עֲצָמוֹ לְהִיט לֹא חֵלֶק בְּשֹׁפֵעַ הַבְּרָכוֹת.

וְאִי תִימָא בְּשָׂאָר בְּרַכָּאן אַמַּאי לָא אֵית הִזְמְנָה וְאִם תֵּאמַר לְמָה דְּוָקָא בְּבִרְכַּת הַמְּזוּן צְרִיכִים הִזְמְנָה, וְלָמָּה בְּשָׂאָר בְּרָכוֹת אֵין צְרִיכִים הִזְמְנָה, וּמִשִּׁיב אֵלָּא הֵהוּא מְלָה דְּבִרְכָּה דְּקָא מְבָרְכִין עֲלָהּ, אִיהוּ הִזְמְנָה אֵלָּא אוֹתוֹ הִדְבֵּר בְּעֲצָמוֹ שֶׁמְבָרְכִים עָלָיו, כְּשֶׁאֲחִזּוּ בִּידוֹ כְּדִי לְבָרֵךְ עָלָיו, הוּא הִזְמְנָה. וְהַעֲנִין הוּא כִּי אֲסוּר לְאָדָם לְהִנּוּת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה, מִפְּנֵי שֶׁהַכֹּל שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָאָדָם קוֹנֶה אוֹתוֹ בְּבִרְכָתוֹ (כְּמֵאֵמַר חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְנִיכָסֵי זְמַנְסָתָא בְּרָכוֹת דָּף ל"ה עמוד ב'), אִם כֵּן כְּשֶׁאָדָם נוֹטֵל אִיזָה פְּרִי בִּידוֹ כְּדִי לְבָרֵךְ עָלָיו, מוֹרָה שֶׁהַבְּרָכָה הִיא לְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא בַּעַל הַפְּרִי, וְאֵין לְזוּלָתוֹ חֵלֶק בָּהּ, וְזוֹ הִיא הִזְמְנָה. (דף קפו ע"ב, ובבאורינו כרך יג עמ' שפז-שפח)

נִהְיָה הַסִּטְרָא אַחְרָא, לְכֹן צְרִיךְ הִזְמְנָה לומר אָנוּ מְבָרְכִים לְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא לַסִּטְרָא אַחְרָא, כִּד אֲזַמִּין בַּר נֶשׁ לְבִרְכָּא לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּשֶׁאָדָם מְזַמֵּן עֲצָמוֹ לְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַמְּזוּן לְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂכִינְתָא אַתְתָּקְנַת בְּהִזְמְנָה דָּא לְגַבִּי עֵילָא לְקַבְּלָא בְּרַכָּאן אִזּוּ הַשְׂכִּינָה מִתְתַּקְנָת עַל יְדֵי הִזְמְנָה זֶה כְּלָפִי מַעֲלָה לְקַבֵּל אֶת הַבְּרָכוֹת מִן הַפִּינָה, כִּי עַל יְדֵי בְרוּךְ הַנִּיצוּצִין יוֹרֵד שֹׁפֵעַ בְּרַכָּה לְהַשְׂכִּינָה, וְסִטְרָא אַחְרָא אַתְפְּיָא וְאִזּוּ הַסִּטְרָא אַחְרָא נִכְנָע, כִּי עַל יְדֵי הָאֲכִילָה בְּקַדְּשָׁה וְהַבְּרָכוֹת בְּכֻנָּה, הוֹצִיא מִמֶּנּוּ הַנִּיצוּצִין שֶׁהֵם הָיוּ חִיתוֹ, וְגַם עַל יְדֵי זֶה הִפְרִיד הַקְּלִפָּה מִהַקְדְּשָׁה לְכֹן הוּא נִכְנָע, וְאִי לָא אֲזַמִּין בַּר נֶשׁ לְבִרְכָּא לְקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִם הָאָדָם אֵינוֹ מְזַמֵּן עֲצָמוֹ לְבָרֵךְ לְהַקְדִּישׁ בְּרוּךְ הוּא, סִטְרָא אַחְרָא שׁוּמַעַ וּמְכַשְׁפָּשׂא לְמַהוּי לִיה חוּלְקָא בְּהִיא בְּרַכָּה אִזּוּ הַסִּטְרָא אַחְרָא שׁוּמַעַ וּמְכַשְׁפָּשׂ וְדוֹחֵק עֲצָמוֹ שִׁיחִיָּה לֹא חֵלֶק בְּבִרְכָּה הִיא, כִּי אִם לָא הִזְמִין הָאָדָם לְבִרְכַּת הַמְּזוּן

שבת דא שירתא

מובטח בו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך

כִּי לִימּוּד הַזּוּהַר בְּגִידָא בְּעֵלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכֹל שֶׁכֵּן אִם יִזְכֶּה לְלִמּוּד וּלְהַבִּין פִּירוּשׁ מֵאֵמַר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תִּיקוּן לְמַעַלָּה בְּשַׁעֲה אַחַת מֵה שְׁלֹשׁ יַעֲשֶׂה בְּלִימּוּד הַפֶּשֶׁט שְׁנֵה תְּמִימָה וְאֵין צוּרֵךְ לְהֵאָרִיךְ בְּרֵאיוֹת לִזְה הַמְּפֹרָשִׁים מִפִּי גְבוּרֹת הַקְּדוֹשׁ עֲלִיּוֹן הָאֵל "זֶה" וְכו', אֵלָּא וְדָא לִימּוּדוֹ כֹּל הַשָּׁנָה אֵינוֹ כְּלוֹם אִם אֵין מַעֲטָרוֹ בְּיוֹם אֶחָד בְּלִימּוּד הַקְּבִלָּה, כִּי שְׁקוּל הוּא כְּנֶגֶד כּוֹלָם.

וְזֶה שֶׁאֵמַר גְּרִים דְּלֵא יִשְׁתַּדְּלוֹן בְּהוֹן, דּוֹק מִינִיָּה הֵא אִם יִשְׁתַּדְּלוֹן בְּהוֹן כֹּל אֶחָד כִּפִּי יִכּוֹלְתוּ אִפִּילוּ יוֹם לְשָׁנָה תּוֹרָתוֹ כּוֹלָה עוֹשֶׂה פִּירוּת לְמַעַלָּה, וְכֹל שֶׁכֵּן אִם קוֹבַעַ עַת לֵה' שַׁעֲה אַחַת בְּכָל לַיְלָה אִזּוּ מוֹבְטָח בּוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הַבָּא מִבְּנֵי הַיִּחְלָא דְּמֶלֶכָא וְיִהְיֶה מְרֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא וְדִי בְּהַעֲרָה זֶה לְמִי שֶׁחֲנֻגָּה בִּינָה וְהַשְׁכֵּל.

(כסא מלך תיקון מג אות ס)

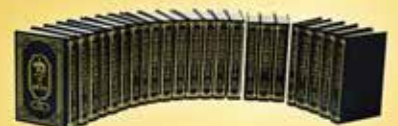
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"זיכרון חַיִּים"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)